

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 111. Aldi Manutii extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Græcorum libris translata. VIII. Editio nova Origenis. IX. Ifagoge ad legenda Hebræorum scripta sine punctis. X. Symbolum fidei Judæorum, præter plurima alia Rabbinorum opera latine reddita, pluresque libros nondum typis vulgatos, quorum Catalogum Possevinus in suo sacro Apparatu recenset: præprimis vero celebrantur ejusdem quatuor Chronologiæ sacræ libri, in quibus tamen Joannes Deckerus, & Simon Fridelinus multa, quæ censuram merentur, adnotarunt, quamvis Possevinus ingenuè fateatur, quod præter Genebrardi chronologiam nulla integrior, magisque absoluta fuerit edita. Adscribitur quoque eidem Genebrardo liber, cui titulus: *Guilielmus Rossæus de justa Reipublicæ Christianæ in Reges impios, & hæreticos animadversione.*

Sæcul. XVI.
A C.1597.

§. CXI.

Aldi Manutii extrema.

Hoc item anno Romæ anno ætatis suæ quinquagesimo die vigesima secunda Octobris obiit Aldus Manutius, qui avum, nomine Aldum, patremque suum Paulum, viros doctrina celeberrimos commendanda æmulatione superare intentus a teneris sese totum literis dicabat, cum tanto laboris sui profectu, ut

Lexic. Hist. Verb. Manutius. Thuan. & Spond. l. c. Miræus l. c.

Sæcul. XVI. vix decimum quartum ætatis suæ annum assecutus, jamjam *tractatum de re-
ste scribendi ratione* ederet, e Cicerone, & Cæsare Phrases, Orthographiam vero ex nummis, marmoribus, græcisque, & latinis Grammaticis mutuans: postea humaniores literas primo Venetiis, ac demum Caroli Sigonii loco substitutus Bononiæ, & Pisis publice profitebatur, atque a Sixto V. Pontifice Romanam accersebatur, ubi tamen adversantis fortunæ procellis tam dire jactabatur, ut teste Jano Nicio Erythræo, locupletissimam familiæ suæ Bibliothecam, quæ octingentis voluminum milibus constabat, ex inopia vendere cogeretur: non tamen hoc subsidio dudum ipsius egestati consultum fuisset, nisi summi Pontificis liberalitate identidem adjutus mortuo Thoma Coræo in romano sapientiæ Gymnasio humaniores literas tradere, atque ab eodem Clemente VIII. Papa typographiæ opera corrigere permixtus fuisset, adeo presso tamen pedes fortunæ invidia hunc virum insequeretur, ut ipsius Scholaribus illum audire dedignantibus plerumque per integram horam, qua docere debuisset, solus in Gymnasii atrio deambulare cogeretur: minime enim disertus labente etiam memoria ex suis scriptis ferme cuncta verba dictare compulsus erat: tandem vero
mife-

miseram vitam finiens testamenti tabulis Sæcul.XVI.
 Bibliothecam reliquam Pisanæ Acade- A.C.1597.
 miæ relinquebat. Edidit præter Com-
 mentarium in Ciceronis libros, tracta-
 tum de Calendario veteri Romano, nec-
 non alium de interpungendi ratione, &
 conscribendis epistolis: insuper scripsit
 emendationes, & notas in Censorinum
 de die natali, & in Vellejum Patercu-
 lum, necnon orationem de laudibus
 Francisci Medicæi: præterea vitam Cos-
 mæ magni Etruriæ Ducis elucubravit.
 Hunc scriptorem Jacobus Thomasius li-
 terarii plagii postulat, eoquod suum
 Commentarium in Ciceronem, ejusdem-
 que Epistolas ad Atticum, & Cæsarem
 ex Hieronymo Wolfio, Jano, Parrhasio,
 & Rhellicano descripserit, quin horum
 Auctorum mentionem fecisset.

§. CXII.

Joannis Marshalli mors.

Ecclesiasticis quoque scriptoribus hoc *Miræus l. c.*
 anno accensendus venit Joannes
 Marshallus natione Anglus, qui Dorce-
 striæ in patria sua politiores literas cum
 eximio applausu publice tradiderat: re-
 gnante autem Elisabetha Regina, atque
 hæresi in Anglia impune grassante reli-
 ctis patriis laribus unacum Thoma Hido
 Wintoniensi Canonico in Belgium seces-
 sit, ac Lovanii literarum otio strenue
 in-